

in futuro seculo, ubi tum demum intelligemus & sentiemus, eodem, an novo corpore nos donaverit Omnipotens. Ita & hi dogma de ejusdem numero corporis resurrectione labefactare sategerunt.

§. 14.

Nos vero hac vice in eo elaborabimus brevissimis ut ostendamus I. resurrectionem mortuorum, imo hujus carnis, non esse impossibilem. II. Eam etiam esse non improbabilem. III. Denique eam certo esse futuram.

§. 15.

Quod igitur ad primum attinet, observamus, ad hoc ut aliquid dicatur fieri possibile, duo præcipue requiri (a) possibilitatem intrinsecam, quæ consistat in non repugnantia ad existendum l. fiendum. Quod enim repugnat fieri, est impossibile. (b) possibilitatem extrinsecam, quæ sit virtus & potentia causæ efficientis, quæ possit causa hoc, quod fieri non repugnat, efficere. Hæc si desit, res, quamvis in se possibilis, tamen ratione causæ manebit impossibilis. Utraque possibilitas habetur in resurrectione mortuorum. Ergo resurrectio mortuorum non est impossibilis, sed possibilis.

§. 16.

In resurrectione mortuorum dari possibilitatem intrinsecam, sive priorem, probatur h. m. Per mortem solvitur unio inter animam & hoc corpus. Unio, cum tanquam modus essentialiter à suo subjecto dependeat, perit & in potentiam materiæ remeant, vel si fingere velis, in nihilum abit. Anima rationalis, uti nunc supponimus, soluta à corpore, non interit, sed in statu separationis eadem numero permanet. Corpus hoc inanimatum destruitur quidem & in cineres favillasque, vel alia principia materialia, unde compositum erat, resolvitur, ne utique tamen in nihilum redigitur, remanente, quamvis sub aliis atque aliis formis, saltim materia prima. Remanet igitur eadem numero anima, & eadem numero corporis materia. Bene Tertullian. de resurr. Car. circa finem p. 83. *In deposito est ubicunq; apud Deum. Carnis interitum quem putas, secessum scias esse. Non sola anima seponitur, habet & caro secessus suos. Interim in aquis, in ignibus, in alitibus, in bestiis, cum in hæc dissolvi videtur, velut in vasa transfunditur. Si etiam ipsa vasa defecerint, cum de illis quoque effluerit, in suam matricem terram, quasi per ambages resorbetur, ut rursus ex illa presentetur.* Minutius Felix